

Publicerad 2008-10-13 11:34 av ÅsaLena

Det ljudlösa skriket

Så ledsen

djupt i sitt inre känner hon så

Ingen sordin i världen

kan dämpa när det värker så

Mot tegelklädda murar

och ihålig metall

lågfrekvent men fastställd

spräcks åter hjärtats ljudvall

Och sorgsenheten griper

med giriga händer runt hals

kastar henne långt från det centrum

där hon dansade sin ungdoms vals

Nu inget annat kan hon

Hon skriker ljudlöst och bankar

åt livet som så hänsynslöst

över känslans trumhinnor vankar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ÅsaLena med Poeter.se id #12124 innehar upphovsrätten